

1

הוא נעלם במר החרף:  
הפלגים קפואים היו, שדות-התעופה שוממים כמעט,  
ושלג טשטש את אנדרטות הצבור;  
הנכסית שקצה בפיו של היום הגרוע.  
הו, כל המכשירים מסכימים  
שיום המות שלו היה יום קודר קר.

הרחק ממחלתו  
הזאבים הוסיפו לדהר ביצרות נקני-העוד,  
נהר האפרים לא נתפתה לרציפים טרונניים:  
לשונות מקוננים  
את מותו של המשורר לא הגידו לשיריו.

אף בשבילו היה זה אסר-הצהרים האחרון בתורת עצמו,  
אסר-צהרים של אחריות ושמועות:  
מחוזות גופו התקוממו,  
כברות מוחו היו ריקות,  
דממה פלשה לפרברים,  
זרם רגשותיו עצר: הוא גהפף למצריציו.

עכשיו הוא מסור בין מאה צרים,  
כלו נתון לרחשי חכה זרים:  
למצא את אשרו ביצר ממין אחר  
ולחת את הדין לפי לוחות מצפון שונה.  
המלים של אדם מת  
משתנות בקרביהם של החיים.

אף בחשיבותו ושאונו של המחר  
שפה שהסרסורים שואגים פחיות-טרף על רצפת הבורסה,  
ולצנניים סבלותיהם אשר כבר הרגלו בהם,  
וכל איש בכלא עצמו משכנע כמעט בקרותו:  
ההרהרו כמה אלפים ביום זה  
כדרך שאדם מהרהר ביום בו עשה משהו יוצא-דופן מעט.  
הו, כל המכשירים מסכימים  
שיום המות שלו היה יום קודר קר.

פתי הניית כמונו: סגלתה בלטה את הפל:  
 קהלן של נשים צשירות. התנונות הגוף.  
 עצמה: אירלנד הקטרסת פצצה אותה לשיר.  
 צתה לאירלנד טרוסה ואקליקה נותרו צדיו.  
 שכן שירה אינה גורמת שיתרשש דבר. היא מתקיימת  
 בצמק אמתה שבו אנשי-רשות  
 לא יחפצו להתערב: זורמת היא דרוסה  
 מנאות בדידות ועצבנות טרודים.  
 דרים פרועות שאנו מאמינים ונפטרים בהן: היא מתקיימת.  
 אסן התרחשות. פה.

ארץ. בקלי אורם כבודו  
 וילאם זיקס מוכא למנוחות:  
 תני לקלי האירי וישכב  
 בראש מקל שיריו.  
 וכן שאין לו סבלנות  
 לאמיצים ולתמימות.  
 ואדיש כהם שבוע  
 ליפיו של גו שרוע.  
 ספרין את הלשון. חונן  
 כל מי שלה חיים נותן:  
 לפחדנות. אף לרום-לב יסלח.  
 לרגליהם כבודו ישטח.  
 וכן שבחרו מונר כל-כך  
 לרודאוד קיפלינג ונדעותיו סלח.  
 ניסלח לפול קלודל  
 — על היטיבו לכתב אף לו מוחל.  
 בסיטס הממשקים  
 כל בלבי אירוסה נובחים.

והאמות חסיות קלן  
 מפתיות בשנאחן.  
 החרפה הרוחנית  
 מקל פני אנוש חביט.  
 וימי הרחמים  
 בקל צין געולים.  
 לך. פיסן. הישר ולכה.  
 אל צמקי החשכה.  
 בקולך הלא-מגביל  
 שכנצנו שוב לגיל.  
 בצבור חרוז של שיר  
 נקללה הפוף לניר.  
 שירה על בשלון אנוש  
 בסצרת צנות נרוש.  
 במדבריות הלב  
 רום של מרפא השב.  
 בסונר שעותיו הקצרות  
 למד אדם חפשי להודות.